

Esperanto en

<http://www.esperanto.or.id/>

Indonezio

Duonjara Bulteno Jaro 5 Numero 1 — Julio 2016

Eldono
Edisi

10

ĈEFAJ TEMOJ ★ TAJUK BERITA

- Sukcesa Trilanda Kongreso en Indonezio
- La Bela Esperantujo/*Indahnya Dunia Esperanto*
- Lerni Kune ĉe Trilanda Kongreso 2016/*Belajar Bersama di Trilanda Kongreso 2016*
- Vortoj de Kongresanoj pri Trilanda Kongreso 2016

☛ SUR LA KOVRILO ★ DI HALAMAN MUKA

La bildoj de Trilanda Kongreso en Bandung,
23 ĝis 28 Marto de 2016.

Foto-foto dari Trilanda Kongreso di
Bandung, 23 s/d 28 Maret 2016

✉ arman.yusuf@gmail.com

Arman Yusuf @ Ĝakarto

Saluton karaj legantoj! Jen la 10a numero de nia bulteno. Ni ĝojas prezenti al vi la diversajn artikolojn kaj gravajn novaĵojn de niaj karaj kontribuantoj.

En tiu ĉi numero vi povus legi raporton de pasinta Trilanda Kongreso en Bandung kiel unika Esperanta aranĝo inter Indonezio, Aŭstralio kaj Nov-Zelando. Troviĝas ankaŭ kelkaj fotoj kiuj priskribas la amikecan etoson inter partoprenantoj dum la kongreso. Ĉe IEA Estas Nia Domo, la asocio anoncas informon pri transira estraro de Indonezia Esperanto-Asocio, ĉefaj agadoj de IEA en 2016, membreco kaj kiel membriĝi; kaj invito de AEA (Australia Esperanto-Asocio) al Australia kongreso en 2017. Sekva paĝo trovi informon rilate al la 102a UK en Seulo, 2017.

Legu ankaŭ artikolojn de Indoneziaj esperantistoj pri siaj Esperantaj agadoj ĉe Lokaj Novaĵoj. Tiu ĉi numero ankaŭ riĉiĝas per diversaj novaĵoj pri eksterlanda movado kiel Azia Esperanta Kongreso ĉi jare kaj kalendaro de E-aranĝoj en Azio dum 2016-2017 por ke vi havu vojaĝplanon al internacia aranĝo.

En la lasta parto troviĝas artikoloj de eksterlandaj kontribuantoj el Aŭstralio kaj Slovenio.

Do, ni deziras bonan legadon! :-)

Halo para pembaca yang budiman! Inilah buletin ke-10 kita! Kami senang menyajikan kepada Anda berbagai artikel dan berita penting dari para kontributor kita.

Di nomor ini Anda dapat membaca laporan dari Trilanda Kongreso di Bandung yang terlaksana atas kerjasama Indonesia, Australia dan Selandia Baru. Ada juga beberapa foto yang menggambarkan suasana ramah antarpeserta selama konferensi. Pada IEA Estas Nia Domo, ada pengumuman Pengurus Sementara Asosiasi Esperanto Indonesia, kegiatan utama IEA tahun 2016, keanggotaan dan cara bergabung; Undangan AEA (Australia Esperanto-Asocio) ke kongres Australia tahun 2017. Di halaman berikutnya, temukanlah berita UK ke 102 di Seoul, 2017.

Baca juga artikel dari Esperantis Indonesia mengenai kegiatan Esperantonnya di Lokaj Novaĵoj. Ada juga berbagai berita tentang gerakan lainnya di Asia tahun ini. Tersedia kalender acara Esperanto di Asia selama 2016-2017 agar Anda bisa merencanakan pelesiran Internasional.

Pada bagian terakhir, ada artikel dari kontributor asing Australia dan Slovenia.

Semoga edisi ini menjadi bahan bacaan yang menarik! :-)

Enhavtabelo ★ *Daftar Isi*

Antaŭparolo ★ *Kata Pengantar*

Ĉefaj Temoj ★ *Tajuk Berita*

Sukcesa Trilanda Kongreso en Indonezio.....	3
La Bela Esperantujo/ <i>Indahnya Dunia Esperanto</i>	4
Lerni Kune ĉe Trilanda Kongreso 2016/ <i>Belajar Bersama di Trilanda Kongreso 2016</i>	5
Vortoj de Kongresanoj pri Trilanda Kongreso 2016.....	6

IEA Estas Nia Domo ★ *Rumah Kita, IEA*

Ĝeneraj Agadoj 2016 de IEA.....	6
Leaflet Resmi Hari Esperanto	6
Transira Estraro de IEA.....	7
Korea Mengundang Kita	8
AEA Invitas Nin	8
Varbi Membrojn de IEA/ <i>Mari Menjadi Anggota AEI</i>	9
Ngobrol Bareng Ilia, Yuk!	9

Lokaj Novaĵoj ★ *Berita dari Sekitar Kita*

La Nova Espero de Indonezia Junularo	10
--	----

Sperto de Annisa/ <i>Pengalaman Annisa</i>	11
Lopo, Ume Kbulu, Oko Mama, Tais Mau: Timoro-Identeco Kiu Havas Signifoplenan Kulturon/ <i>Identitas Orang Timor yang Sarat Makna Budaya</i>	12
Nova Sperto kun Esperanto: Televid-intervjuo	14
Ĝakarta E-Klubo Havas Novan Estraron.....	14

Movado ★ *Gerakan Esperanto*

Bonvenon al la 8-a Azia Kongreso de Esperanto kaj la 5-a ILEI Seminario en Orienta Azio, Quanzhou, Ĉinio.....	15
Reen al Esperanto/ <i>Kembali ke Esperanto</i>	16

Eksterlandaĵoj ★ *Berita Luar Negeri*

Amu Vian Proksimulon Kiom Vin Mem!	17
Kiamaniere Mi Fariĝis Homo: Mia Revo Estis Scio Kaj Libero	18
Internaciaj E-aranĝoj en Azio	20

Postskribo ★ *Tulisan Penutup*

Sukcesa Trilanda Kongreso en Indonezio

✉ ilia.dewi@gmail.com

Ilia Sumilfia Dewi @ Ĝakarto

Selamat datang di kongres Esperanto Tiga Negara pertama! (Bonvenon al la trilanda kongreso de Esperanto!) Kun tiuj vortoj la tri Esperanto-asocioj bonvenigis 101 partoprenantojn, inter ili 40 eksterlandanoj. Kiam la Aŭstralianoj, Indonezianoj kaj Novzelandanoj decidis okazigi la trilandan kongreson post 14 monatoj, ni hezitis kaj -kompreneble-- hezitis kaj timis malsukceson. Sed finfine ni povis rikolti kaj ĝui la fruktojn de niaj penoj.

AEA (Australia Esperanto-Asocio) kaj NZEA (Novzelandanda Esperanto-Asocio) subtenis la kongreson finance kaj praktike. Inverse IEA (Indonezia Esperanto-Asocio) helpis allogi kelkajn esperantistojn de Aŭstralio, kiuj ĝis nun ne partoprenas naciajn aranĝojn.

Venante el lando, kie la plejparto de esperantistoj estas maljunaj kiel en Aŭstralio, la granda nombro de junaj, viglaj studentoj en Indonezio donis pli da espero. Havi tri landojn kaj multe da eksterlandanoj kreis multe pli internacian etoson ol nur nacia kongreso.

La programo estis enhavriĉa. Okazis kursoj por komencantoj kaj progresintoj, prezentadoj pri vulkanoj en Aŭklando, la pejzaĝoj, flaŭro kaj faŭno en Aŭstralio, diversaj interesaj prelegoj de la junaj Indoneziaj, ekzemple pri orangutanoj, kafo de Javapreanger, la historio de gamelan kaj la eldono de libroj en Indonezio.

Juna, energi plena repkantisto Jonny M el Germanio fariĝis tre populara inter la junaj kaj eksterlandaj junuloj. Li koncertis 2-foje ĉe la kongresejo kaj antaŭ la ne-esperantista publiko. Per sia muziko, Jonny M montris ke Esperanto ne nur estas lingvo

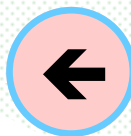
sed ankaŭ ĝi kreas sian kulturon pere de diversaj talentoj de esperantistoj en artoj, literaturoj, kaj tiel plu.

Donante ŝancon al la kongresanoj por plikonatiĝi kun la lando, homoj kaj la kulturoj, ni organizis antaŭkongresan, tuttagan kaj postkongresan ekskursojn. Tiam la kongresanoj spertis novajn aferojn kiuj ili eble neniam faras ĉe siaj landoj. Ekzemple ili lernis fari 'batik' kiel unu de Indonezia heredaĵo, ludis tradician muzikilon de bambuo kiu nomiĝas 'angklung' kaj vizitis grandegan templon de Borobudur kiu estas mondheredaĵo laŭ la UNESCO. Dum la ekskursoj, kelkaj kongresanoj spertis kulturan ŝokon tamen ili konsideris la aferojn kiel neforgesema sperto kaj klopodis adaptiĝi. Ekzemple aferoj rilate al necesejo, manĝaĵoj, trafiko kaj lokaj kutimoj.

En tiu ĉi kongreso, granda avantaĝo estis ke la loka Esperanto grupo de Bandung havas fortajn ligojn kun la loka Muzeo de la Azia-Afrika Konferenco en la urbo. La malferma ceremonio okazis tie kaj ĉeestitaj de reprezentantoj de kelkaj universitatoj. Ni ankaŭ ĝuis la "Nokton en la Muzeo" diskonigante la flugfolion de Esperanto en Indonezio al la vizitantoj de muzeo tiam.

En sudorienta Azio ne abundas esperantistoj kaj tiu trilanda kongreso povas servi kiel modelo por venontaj eventoj en la regionoj. Precipe por junaj Indonezianoj, la trilanda kongreso jam donis bonan okazon por renkonti eksterlandajn samideanojn kaj sperti la amikecan etoson. Pro tio, plej multaj el ili reakiris emon plulerni la lingvon kaj disvastigi ĝin al siaj amikoj kaj konatuloj. Krom tio tiuj junuloj povis ekkonatiĝi kun samlandanoj kiuj venis de diversaj urboj kaj interparolis pri siaj spertoj en

esperantujo kaj aliaj aferoj. Ni ankaŭ estis tre bonŝancaj havi du UEA estrararojn inter ni. Stefan MacGill gvidis la 21-an AMO seminarion kaj Ŝlosilo (Lee Jungkee). AMO seminario kiu estas trejnado de aktivuloj celas maturigi la kapablon por pli efike agadi kaj propagandi Esperanton. La seminario estis dividitaj en kvin sesioj kaj prezentitaj laŭ la interesaj temoj rilate al lernado de Esperanto en Azio. En la fino de sesio, ni konkludis la rezulton

en la ok rekomendoj kaj unu de ili estis daŭrigo de kunlaborado inter tri landoj por 2a trilanda kongreso. Konstante memorigis nin pri la situacio en Azio kaj speciale en Sudorienta Azio kaj la graveco de ĉi-tiu kongreso, kune kun Ŝlosilo (Lee Jungkee), la tri landaj asocioj taksis la kongreson bona atingo kaj sukceso. Ni decidis okazigi la duan trilandan kongreson en 2018 inter la 28a de Marto kaj 2a de Aprilo 2018 en Bandung en Indonezio.

La Bela Esperantujo

✉ rizkimaulana9696@gmail.com

Je la 28a de Marto 2016 estis la fintago de Trilanda Esperanto-Kongreso de Bandung kiu estis ĉeestita de esperantistoj de 8 landoj: Indonezio, Aŭstralio, Nov-Zelando, Nov-Kaledonio, Sud-Koreio, Germanio, Francio kaj Hispanujo.

Unua fojo, mi sentis la belan vivon, kiel la lingvo havas la forton por unuigi la personojn de diversaj landoj kaj kulturoj. Ili ne igas la diferencon inter la komencantoj kaj komencintoj, inter la maljunuloj kaj la junuloj, inter la "Prezidantoj" kaj la "klubanoj". Tutan aferon mi sentas estas la spirito de unueco.

En la kongreso, mi renkontis multajn personojn kiujn mi ne konis antaŭe, sed ni subite iĝis la plej bonaj amikoj. Kiam S-ino Ilia (Prezidantino de Indonezia Esperanto-Asocio) proponis al mi ĉu mi volis iĝi la gvidanto por la eksterlandaj esperantistoj kiuj ĉeestis la antaŭkongresan ekskurson en Pari Insulo, apud Ĝakarto, mi dubis unue ĉar honeste mi ne parolas Esperanton bone. Tamen, mi repensis pri tiu propono, tiam mi akceptis ĝin. Estis bonega sperto, ke mi povis praktiki mian lingvon rekte al la parolantoj. Mi ĉiam kredas ke lingvo estas la ekzerco ne la scio, do ni devus praktiki multe por progresi en la lingvo mem. Kiel mi diris antaŭe, ili ne problemigis ĉu mi estas komencanto aŭ ne. Ni povis paroli pri ĉio kvankam mi ne komprenis kelkajn vortojn kiujn ili parolis.

Estas la bona "perlfrazo" de Prezidanto de Aŭstralio Esperanto-Asocio, S-ro Sandor Horvart. En la boato en Ĝakarto al Pari Insulo, kiam mi demandis kial ili lernas Esperanton, li rekte respondis, "ne estas difinitaj kialoj kial ni lernas Esperanton. Tamen, kiam ni vojaĝis al aliaj landoj per la Angla, ni nur estas la turistoj; sed kiam ni vojaĝis per Esperanto, ni estas la amikoj". Do, ĉu vi ankoraŭ dubas pri Esperanto? Venu al Esperantujo kaj sentu la pacon kaj unuecon interne.

Indahnya Dunia Esperanto

Rizki Maulana @ Depok

Tanggal 28 Maret adalah hari terakhir Kongres Esperanto Tiga Negara di Bandung, diikuti oleh penutur Esperanto dari 8 negara: Indonesia, Australia, Selandia Baru, Kaledonia Baru, Korea Selatan, Jerman, Perancis dan Spanyol.

Untuk pertama kalinya, saya merasakan indahnya hidup, bagaimana suatu Bahasa dapat memiliki kekuatan untuk menyatukan orang-orang dari negeri dan budaya yang berbeda. Mereka tidak membuat pembedaan antara pemula dan pemahir, antara yang tua dan yang muda, antara "Presiden" dan "rakyatnya". Semua yang saya rasakan adalah semangat persatuan.

Di kongres tersebut, saya bertemu dengan banyak orang yang belum pernah saya temui sebelumnya, tetapi tiba-tiba saja mereka menjadi teman yang sangat baik. Ketika Ilia (Presiden IEA) menawarkan apakah saya mau menjadi pemandu bagi para esperantis luar negeri yang mengikuti jalan-jalan di Pulau Pari sebelum kongres berlangsung, saya ragu awalnya karena merasa belum mahir. Namun, saya berpikir ulang dan saya menerimanya. Adalah sebuah pengalaman yang berharga saya dapat mempraktikkan bahasa Esperanto bersama penutur asing. Saya percaya pada suatu perkataan bahwa bahasa adalah keterampilan, bukan pengetahuan sehingga kita perlu mempraktikkannya secara teratur. Mereka tidak mempersoalkan apakah saya pemula atau tidak. Kami dapat berbicara tentang banyak hal meskipun saya akui bahwa saya tidak memahami beberapa kata yang dikatakan.

Kepada Presiden AEA, Sandor Horvart, saya menanyakan mengapa mereka belajar bahasa Esperanto. "Tidak ada alasan pasti mengapa kami belajar Esperanto. Namun, ketika kita bepergian ke negara lain menggunakan bahasa Inggris, kita akan menjadi turis. Ketika kita bepergian menggunakan bahasa Esperanto, kita akan menjadi teman". Jadi, apakah kalian ragu terhadap Esperanto? Marilah bersama-sama belajar dan rasakan kedamaian dan persatuan di dalam "dunia Esperanto".

Lerni Kune ĉe Trilanda Kongreso 2016

Belajar Bersama di Trilanda Kongreso 2016

✉ bambangprianono_baru@yahoo.co.id

Bambang Prianono @ Tangerang

Verdire, ĝi estis mia unua internacia kongreso kiun mi aliĝis ĉe mia vivo. La Trilanda Kongreso 2016 en Bandung kiu estis ĉeestitaj de 8 landoj jam malfermis miajn okulojn, precipe pri la lernado de Esperanto. Mi ĵus alvenis en la kongresejo je 25an de Marto 2016 ĉar mi ne povas forlasi mian propran laboron kaj fine mi aliĝis al la kurso post dua tagoj. Unue, mi estis konfuzita al kiuj mi devus aliĝi; al la kurso aŭ la seminario. Sed finfine mi aliĝis al la meza kurso. La kurso estis gvidita nur unu de la Australia esperantisto, La afabla sinjorino Franciska.

La kurso estis komencita je 8a horo matene. La patrorenantoj estis de Aŭstralio, Singapuro, Koreio, Franĉo kaj Indonezio. La kursĉambro troviĝis en la manĝoĉambro de hotelo kaj komencita kun unu malgranda ludo. Ĉiu patrorenanto faris unu malgrandan cirkon kaj demandis la homon apud li aŭ ŝi uzante amuzan esprimon. Poste, ni komencis la lecionon kiu estis malsimila kun baza nivelo.

Persone mi estis konfuzita kiam la kursanoj parolis Esperanton ĉar mi ne al kutimiĝis al la situacio. Ĉiuj parolis Esperanton kaj uzis malpli denaskan lingvon. Plaĉis al mi la instruado de sinjoro Franciska ĉar ŝi parolis tre klare kaj pli facile komprenebla. Ŝi povis kapti niajn malgrandajn erarojn kiuj ni faris dum la paroliga ekzercado kaj helpis nin korekti. Ŝi estis ankaŭ tre pacienca kaj kelkfoje klarigis la lecionon Angle kiel helpilingvo.

De la tuta sesio, mi nur ĉeestis du tagojn de kurso je la 25an kaj 26an de Marto 2016. Estas tiom da aferoj mi akiris de la kurso. Lerni kune, korekti kune, ridi kune kaj mi havis tiom da novaj amikoj de samlandanoj kaj Eksterlandanoj. Kelkfoje, mi memoras la belan momenton kaj ŝatus resperti ĝin. De la kurso, mi povas plibonigi mian Esperantan kapablon. Mi sopiras ĝin :-)

Anonceto

Indonezia Esperanto-Asocio gratulas al la nova prezidanto de Bandung E-klubo "Ruĝa Formiko", **Muhammad Akbar Selamat**. Ni esperas ke plibone kunlaboros por plifortigi la movadon en Bandung urbo.

Sejurnya inilah kongres Internasional pertama yang saya ikuti seumur hidup saya. Trilanda

Kongreso Esperanto 2016 di Bandung yang diikuti peserta dari 8 (delapan) negara ini telah banyak membuka mata saya, khususnya dalam pembelajaran bahasa Esperanto. Saya baru datang ke acara kongres pada tanggal 25 Maret 2016 dikarenakan aktivitas saya yang tidak memungkinkan untuk ijin. Akhirnya saya baru masuk kursusnya pada hari kedua setelah pembukaan. Pada awalnya saya bingung mau ikut yang mana, seminar atau kursus. Namun akhirnya saya putuskan untuk ikut kursus dan harus ikut yang level Meza (menengah). Kursus ini dipandu oleh Esperantis Australia, Ibu Franciska yang sangat ramah.

Kursus hari pertama saya dimulai sekitar pukul 8 pagi. Pesertanya dari Australia, Singapura, Korea, Indonesia dan Perancis. Kursus diselenggarakan di ruang makan Hotel dan dimulai dengan sedikit permainan. Setiap peserta diminta membuat lingkaran dan menebak nama teman sebelahnya dengan ekspresi gerak yang lucu. Setelah itu dimulai dengan pelajaran yang tentunya tidak sama dengan yang level Baza (dasar).

Secara pribadi, saya masih bingung ketika diajak bicara dalam bahasa Esperanto karena belum terbiasa dengan kondisi itu. Semuanya berbicara bahasa Esperanto dan seminim mungkin menggunakan bahasa ibu. Saya terkesan dengan pengajaran Ibu Franciska, bahasanya jelas dan mudah dipahami. Beliau sangat detail dengan kesalahan kecil yang kami buat ketika latihan berbicara; dengan sigap ia membetulkannya. Sinjorino Franciska juga sabar dan kadang menjelaskan dalam bahasa Inggris jika ada yang kurang paham.

Secara keseluruhan, saya hanya ikut kursus 2 hari yakni tanggal 25 dan 27 Maret 2016. Banyak hal baru yang saya dapat. Belajar bersama, koreksi bersama dan tertawa bersama ditambah makin banyak teman baru dari Esperantis lokal maupun mancanegara. Terkadang saya ingin mengulangi hal itu lagi. Semoga kursus ini makin meningkatkan kemampuan saya berbahasa Esperanto. Saya dan teman-teman rindu dengan masa-masa itu lagi dan berharap kegiatan serupa segera dilakukan lagi di Indonesia.

Vortoj de Kongresanoj pri Trilanda Kongreso 2016

Franciska Toubale

Mi pensas ke la Trilanda Kongreso estas la belaj rememoroj de agrablaj tagoj. Miaj rimarkoj pri la kongreso estas ke la programoj estis tre riĉaj. Mi ŝatis vidi ke eĉ novbakitaj esperantistoj ne hezitis prelegi pri tre diversaj temoj. Tio estas refarebla.

Mi esperas ke ĉiuj tiuj profitis de sia sperto. Tamen mi opinias ke iom pli da libertempo por pli bone konatiĝi kun kiel eble plej multe da ĉeestantoj estus ankaŭ bona.

Jonny M

Mi ege ŝatis ke ĝi okazis en Indonezio, lando kiu ne estas tro konata por multajn esperantistojn kaj ne parto de la "okcidenta mondo". Ebligis al mi vojaĝi ege for kaj viziti tute alian mondon, aŭ mi diru "vivstilon" de homoj sur tiu ĉi planedo. Mi renkontis multajn interesajn kaj

afablajn homojn en ĝi kaj mia impresoj estis ke ni bone varbis por nia lingvo.

Jungkee Lee

Kun ĝojo mi aliĝis al la Trilanda Kongreso en Bandung. Kaj, bonvole partoprenu kun Universala Kongreso 102a en Seulo, 2017.

Ivan Garcia

Estis mia unua internacia kongreso kaj mi tre ŝatis ĝin, la plejparto de prelegoj estis tre interesa. Mi ŝatis ke je la fino la ĉambroj estis tre proksimaj kaj inter ili estis la loko por kafo kaj teo do por babili kune kaj tiu faciligis la komunikado inter esperantistoj kiuj eble estas timidaj se ili sidas dum la prelegoj.

Ĝeneraj Agadoj 2016 de IEA

Estrara de IEA kunvenis je la 10a de Aprilo 2016 kaj 14a de Majo 2016. 2016 programoj estas:

1. Varbi membrojn de Asocio por plifortigi la Esperantan movadon;
2. Konstrui kunlaboradon inter Esperantaj kluboj en Indonezio;
3. Instigi ekzistajn Esperantajn klubojn por daŭre disvastigi Esperanton en siaj urboj;
4. Subteni la programojn de Esperantaj kluboj por fari Esperantan kurson kun instrumaterialoj kaj libroj;
5. Disvastigi Esperanton pere de faldfolio, regula Esperanta kampanjo, amaskomunikiloj kaj mallonga enkonduko en iu komunumo kaj evento;
6. Organizati la 2-an Trilandan Kongreson kunlabori kun Bandung Esperanta klubo;
7. Konstrui komunikadon kaj kunlaboradon kun eksterlandaj Esperantaj organizoj regione kaj tutmonde;
8. Kontribui al la progreso de Esperanta movado en Azio kaj tutmonde;
9. Sendi reprezentanton al Internaciaj Esperantaj aranĝoj aŭ kongresoj;
10. Daŭre klopodas kontakti ŝtatajn instancojn (ekz. Edukado, Eksterna Rilato) por kunlabori kaj konkretiĝi la uzado de Esperanto pli vaste.

ESPERANTO

HARI ESPERANTO

26.07.2016

*Kesetaraan
komunikasi*

Tentang bahasa: www.lingvo.info
Tentang komunikasi antar etnis: www.esperanto.net | www.uea.org

BAHASA INTERNASIONAL

Transira Estraro de IEA

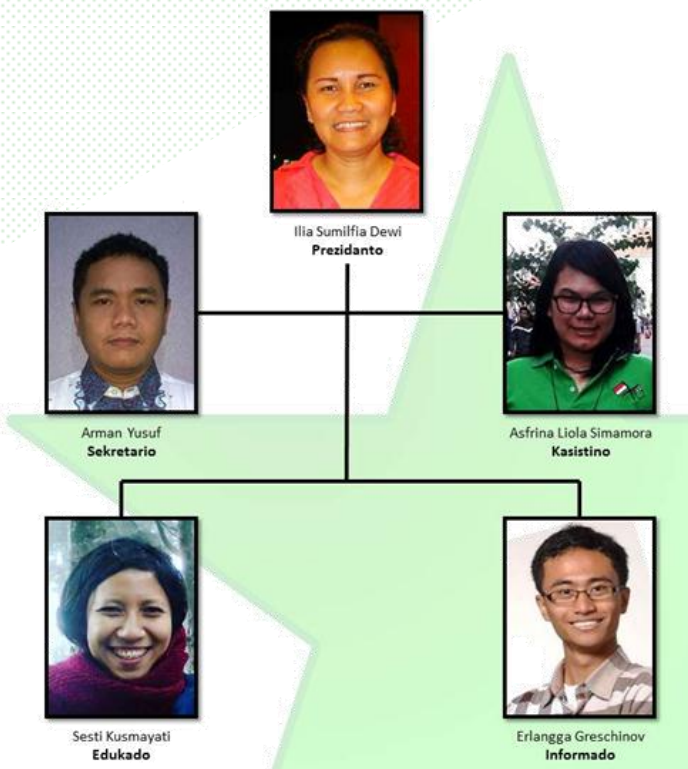
✉ greschinov@gmail.com

Erlangga @ Bekasi

Laŭ la statuto de Indonezia Esperanto-Asocio, la balotado por elekto novan estraron devus esti farita post tri jaroj de laborperiodo. Tial la asocio publikigis la afiŝon de kandidatiĝo por ke la aktivuloj povu proponi sin partopreni la balotadon. Bedaŭrinde post tri monatoj, neniu kandidatiĝis. Pro tio la procezo malsukcesis kaj la asocio devus solvigi la aferon. Dum trilandna kongreso, la prezidanto de asocio okazigis kunvenon inter Indonezianoj por havi ilian opinion, konsilon kaj ideon. Ĉiuj konsentis ke IEA nepre ekzistas kaj tiam du gejunuloj, Sesti kaj Erlangga volonte sin proponis por esti teamon de transira estraro. Poste, Ilia kiel prezidanto de antaŭa periodo petis al Liola kaj Arman Yusuf por kuniĝi en la teamo. Ĉiuj konsentas ke Ilia fariĝis denove la prezidanto de transira estraro.

Jen la teamo...

Ilia Sumilfia Dewi (voknomiĝas: Ilia), naskiĝis en Ĝakarto je la 11an de Marto 1978. Ŝi komencis koni Esperanton en la duona jaro 2009 pere de mallonga enkonduko de Esperanto kun esperantisto el Belgio, Heidi Goes. Poste kun siaj geamikoj kiuj antaŭe jam lernis kune Esperanton, ŝi starigis Esperanto-grupon por lerni kune Esperanto en iu magazeno en Ĝakarto ĝis Oktobro, 2010 kiam la klubo-Esperanto de Ĝakarto "Esperiga Suno" fondiĝis, kiu estas la unua Esperanto-klubo dum la nova Esperanto-movado en Indonezio. En Decembro 2010, ŝi havis la unua ŝancon por partopreni Esperantan eventon eksterlande kiu estis Komuna Seminario (KS-28) inter 4 landoj, Vjetnamio, Ĉinio, Japano kaj Koreio en Hanoi, Vjetmanio. Poste ŝi havis eblecon por reprezenti la Indonezion por la unua foje al Universala Kongreso (La 95a UK) en Kopenhago, Danio en 2011 kaj en tiu tempo, ŝi ankaŭ partoprenis kelkan aliajn eventojn en eŭropo kiel SES (Somera Esperanto-Studo) en Slovakio, Kristana Esperanto-kongreso en Ceko kaj Itala Kongreso en Torino, Italujo. Pere de ŝiaj spertoj kaj partoprenoj en diversaj E-aranĝoj, ŝi plimotiviĝas por pli labori en la Esperanto-movado de Indonezio kaj pli aktivis diskonigi pri Esperanto al diversaj komunumoj. En 2013, ŝi estis la prezidanto de LKK por la 1a Indonezia Esperanto-kongreso kiu okazis en Bogor kaj tiam fariĝis la prezidanto de IEA (Indonezia Esperanto-Asocio) dum la periodo de 2013-2016. En la komenco de 2015, ŝi plenumis la inviton de AEA (Australia Esperanto-Asocio) por partopreni Australian Esperanto-kongreson en Melburno. Poste en 2016, nome de IEA, ŝi kunlaboris kun AEA, NZEA okazigis la Trilandan kongreson kiu ankaŭ estis subtenante de Bandung E-klubo kaj Azia Afriko muzeo, Bandung. Nuntempe, krom kontribui kiel gvidanto de Ĝakarta E-klubo, ŝi ankaŭ prenas rolon kiel

prezidanto de IEA transira estraro ĝis la ne difinita tempo. Vi povus atingi ŝin per retmesaĝo ilia.dewi@gmail.com

Erlangga Femayuga (laŭ sia aŭtonomo: Erlangga Greschinov), naskiĝis en Ĝakarto, 28-a aprilo, 1993. Li finiĝis sian studon en fako de industria inĝenierarto, Universitato de Telkom, en 2016 jaro. Li konatiĝis kun Esperanto el grupo de esperantistoj ĉe Fejsbuko, poŝte li havis la intereson por lerni ĝin. Esperantiĝis li ekde 2010 jaro. Li ankaŭ estas la fondanto de Klubo "Faktabahasa", lingva-amemujo por junuloj en Indonezio. Li partoprenis al la 97-a Universala Kongreso kaj la 68-a Internacia Junulara Kongreso en Hanojo, Vjetnamio. Nuntempe, li loĝas en Bekasi kaj estas unu de transira estraro de IEA kaj respondecas pri informado. Oni povas kontakti lin per retadreso greschinov@gmail.com

Arman Yusuf (voknomiĝas: Uĉup) naskiĝis en Ĝakarto je 30a de Aŭgusto, 1975. Li finis ŝian studon en Informa Sistemo-fako de Budi Luhur Universitato, Ĝakarto, en 2013, kaj li nun estas instruisto en la sama universitato. Li konis Esperanton el artikolo de 'Kompas' ĵurnalo en Aŭgusto 2015, sed li vere eklernis Esperanton en Decembro 2015. Li partoprenis la trilandan kongreson de Esperanto en Bandung, Indonezio, en Marto 2016. Post la kongreso, li decidis helpi Esperantan movadon en IEA kaj respondecas kiel sekretario. Lia retmesaĝo estas arman.yusuf@gmail.com

Sesti Kusmayati (voknomiĝas Sesti), naskiĝis en Ĝakarta la 17-an de aprilo, 1987. Ŝi konis Esperanton en la muzeo de la Azia-Afrika Konferenco, kiam Tatjana Luskotova de Rusio gvidis mallongan kurson tie en 2011. Poŝte, ŝi aliĝis al la esperanta klubo en la tiu muzeo kaj daŭre lernis sendepende. En 2012, ŝi partoprenis en la 97a universala kongreso de esperanto kaj la 68-a internacia junulara kongreso en Hanojo. Ŝi ankaŭ partoprenis la trilandan kongreson en Bandung en marto 2016. Ŝi renkontis kun multaj bonaj homoj en la Esperanta movado kaj tiu estas la kialo ke ŝi aliĝis al IEA kaj nun respondecas pri edukado-fako. Vi povas atingi ŝin ĉe sesti.kusmayati@gmail.com

Asfrina Liola (voknomiĝas Lio). Ŝi konis Esperanton de Ilia en 2011. Ŝi eklernis Esperanton en Ĝakarta E-Klubo "Esperiga

Suno". Nun ŝia okupo estas studentino de la ekonomia fako en Mercu Buana Universitato kaj ankaŭ kiel laboristino de financo. En 2012, ŝi estis kasistino de la Ĝakarta Esperanto-klubo kaj poŝte, ŝi havis la unua ŝancon por partopreni Esperantan eventon eksterlande kiu estis La 97a Universala Kongreso de Esperanto, en Hanojo, Vjetnamio. En 2013, ŝi spertis esti unu de la LKK-anoj de la Unua Indonezia Esperanto-Kongreso en Aprilo 2013 en Bogor kiel Kasistino kaj respondeculo de ekskurso. Tiam ŝi estis elektita por preni rolon de Revizoro de IEA dum la periodo de 2013-2016. En 2016, ŝi ĵus partoprenis en la Trilanda Kongreso 2016. Nun ŝi estas unu de estraro de IEA kiel kasistino. Ŝi esperas ke povas bone respondi pri financo en IEA (Indonezia Esperanto-Asocio). Vi povas atingi ŝin en luv_liola@yahoo.co.id

Korea Mengundang Kita

Suka makanan Korea? Drama Korea? K-pop Korea? Yuk ikutan kita ke Kongres Esperanto Internasional (Universala Kongreso) ke 102 di Seoul, Korea. Di sana kita bisa menikmati keindahan

Korea di sela-sela kegiatan kongres berupa seminar dan pameran Esperanto, pagelaran seni dan jalan ke berbagai kota di Korea bersama penutur Esperanto dari berbagai negara.

Informasi lebih lanjut, hubungi iea@esperanto.or.id

Ĉu vi revas vojaĝi al Aŭstralio? Kaj partopreni tiun ĉi moĵosan kongreson? AEA kaj IEA kunlaboras por realigi vian revon :-)

Se vi estus membro de Indonezia Esperanto-Asocio de 2016, sufiĉe bone parolas la lingvon, aktive movadas kaj neniam ankoraŭ partoprenas Internaction E-aranĝon... Vi nepre kandidatiĝu!

Sendu vian kandidatiĝon Esperante per retletero al iea@esperanto.or.id. Skribu detale kial vi indas gajni la subtenon.

Atentu la limdaton ĝis 10a de Julio, 2016.

Se vi havus demandon, kontaktu nin. Sukceson!

Varbi Membrojn de IEA

Mari Menjadi Anggota AEI

Se vi estas indoneziano kaj interesiĝas pri Esperanto aŭ eĉ jam lernas aŭ parolas tiun neŭtralan lingvon, vi nepre konsideru membriĝi al la Indonezia Esperanto-Asocio. Tiel vi plifortigos la asocion, kiu laŭstatute reprezentas la indoneziajn esperantistojn ĉe aliaj asocioj kaj instancoj, kaj celas disvastigi Esperanton en Indonezio. Kiel membro vi ricevos membrokarton kaj la duonjaran bultenon kaj per ret-mesaĝoj ankaŭ rapide scios pri novaĵoj rilate al Esperanto en kaj ekster Indonezio. Krome, vi rajtas kandidatiĝi por esti reprezentanto de la Asocio ĉe E-aranĝoj en eksterlando.

Jika Anda orang Indonesia dan tertarik dengan bahasa Esperanto, telah belajar atau telah menggunakan bahasa netral ini, ada baiknya Anda pertimbangkan diri Anda menjadi anggota Asosiasi Esperanto Indonesia. Dengan demikian Anda dapat memperkuat asosiasi yang berdasarkan statuta asosiasi adalah perwakilan bagi para penutur bahasa Esperanto Indonesia yang berada di asosiasi atau instansi lainnya; bertujuan untuk menyebarkan bahasa Esperanto di Indonesia. Sebagai anggota, Anda akan mendapatkan kartu anggota, buletin per enam bulan dan mendapatkan informasi cepat yang berhubungan dengan Esperanto baik di dalam maupun di luar negeri melalui e-mail. Selain itu, Anda juga berhak mengajukan diri sebagai wakil asosiasi untuk kegiatan Esperanto di luar negeri.

Berikut adalah keuntungan menjadi anggota IEA:

1. Anggota menerima kartu anggota dan PIN sebagai identitas keanggotaan;
2. Anggota secara rutin menerima buletin "Esperanto en Indonezio" (EEI) yang terbit 2 kali setahun. Koleksi buletin IEA lengkap tersedia situs web IEA www.esperanto.or.id;
3. Anggota berhak menyampaikan artikel, tulisan dan sebagainya untuk memperkaya isi buletin EEI;
4. Anggota berhak untuk mengajukan keanggotaan IEA tak berbayar melalui bantuan Yayasan Asia;
5. Anggota berhak mengajukan diri untuk menjadi wakil IEA di *event* internasional;
6. Anggota berhak hadir pada rapat umum IEA;
7. Anggota berhak mengajukan diri atau memberi suara untuk pemilihan kepengurusan IEA;
8. Anggota diprioritaskan untuk mendapat informasi yang aktual tentang asosiasi dan pergerakan;
9. Anggota berhak untuk ikut serta di Kongres Esperanto Indonesia dan *event* lainnya dengan kondisi khusus;
10. Anggota bisa membeli buku dan barang lainnya dari asosiasi dengan diskon khusus.

Biaya keanggotaan:

Kategori	Biaya
Umum	Rp300.000/tahun
Pelajar/Mahasiswa/Pensiun	Rp250.000/tahun

Pembayaran ditransfer ke:

Bank: Mandiri

Nama: Sondang I.S.D.

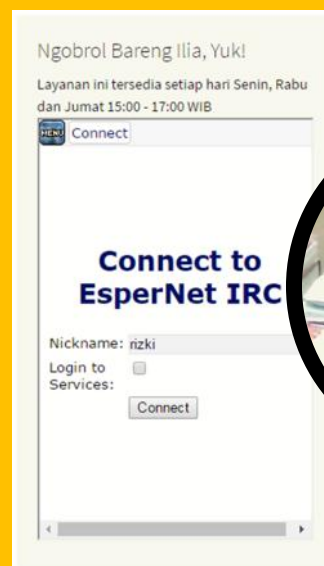
Nomor Rekening: 070-00-0479801-8

Bukti dikirim ke iea@esperanto.or.id

Periode Pendaftaran:

Pendaftaran keanggotaan IEA 2016 terbuka sampai 20 Agustus 2016.

Ngobrol Bareng Ilia, Yuk!

Ingin melatih bicara Esperanto? Yuk gabung di website IEA www.esperanto.or.id masuk ke menu "Ngobrol Bareng Ilia, Yuk!", masukkan namamu di **Nickname**, klik **Connect** dan mulailah ngobrol. Layanan ini tersedia hari Senin, Rabu dan Jumat pukul 15:00—17:00 WIB.

Selain itu, kamu dapat memperoleh informasi mengenai IEA, gerakan Esperanto di Indonesia, materi belajar Esperanto dan lain sebagainya. Bagi kamu yang memiliki akun *skype* bisa bincang-bincang sambil latihan bicara Esperanto dengan pengurus IEA. Cukup kirim info userID *skype* kamu ke e-mail : iea@esperanto.or.id

La Nova Espero de Indonezia Junularo

✉ rizkimaulana9696@gmail.com

Rizky Maulana @ Depok

Para pemuda adalah aset utama dalam setiap pergerakan. Dalam pergerakan kemerdekaan, bangsa ini sebenarnya dibangun oleh para pemuda. Sukarno, Moh. Hatta, dan Ki Hadjar Dewantara adalah sebagian contohnya. Begitu pula dengan pergerakan Esperanto di Indonesia. Saat ini, sebagian besar penutur Esperanto di Indonesia adalah para pemuda. Tentu saja, hal ini menjadi sebuah harapan baru bagi bangkitnya Esperanto di Indonesia setelah beberapa dekade terputus. Namun, masalah muncul ketika para penutur muda Esperanto ini masih belum memiliki rasa untuk bersatu, baik terhadap ide maupun semangatnya. Di sini, para penutur muda Esperanto di Indonesia membutuhkan wadah khusus untuk berkreasi dan saling bertukar pandangan mengenai banyak hal. Namun, saya melihat pergerakan pemuda Esperanto Indonesia masih memiliki masa depan yang lebih cerah. Mari berdoa!

Dewantara ankaŭ estis junulo (20 jaroj) kiam li farigis Indische Partij (Indonezia Partio) kun Douwes Dekker kaj Cipto Mangunkusumo. Krom ili, estis efektive multaj da Indoneziaj junuloj kiuj kontribuis al Indonezia sendependeca movado. Ĉi tie, ni jam scias ke junuloj estas gravaj kaj povas fariĝi la ĉefkapitalon de ĉiuj movadoj.

La sama afero kiam mi vidis ke plejpartej Indonezianoj partoprenantoj de Trilanda Kongreso de Esperanto en Bandung estis junuloj. Kiel ni scias ke Indonezia Esperanto-movado estas ankoraŭ nova kvankam efektive jam estis la Indoneziaj esperantistoj en la nederlanda koloniisma erao kaj la komenco de Indonezia sendependeca erao. Tamen tiu ĉeno jam malkonektiĝis dum kelkajn jardekon. Nuna kondicio estas malsama. Plejparto de ĉiu klubo enhavas junulojn kiuj estas unu el tipaj karakterizoj de Indonezia movado. Estas la nova espero pro la reviviĝo de junulara Esperanto-movado en Indonezio. Tamen, mi opinias ke estas ankoraŭ problemoj en Indonezia junularo.

Mil maljunuloj nur povas revii.... Tamen, unu junulo povas ŝanĝi la tutmondon-Sukarno

Estas la fama parolado de unua Indonezia prezidanto, Sukarno kiu signifas kiel gravaj la junuloj por la lando kaj nacia movado. Ekde la komenco, Indonezio jam pruvis ke junuloj fariĝis la ĉefpilieron en sendependeca movado. Sukarno jam aktive partoprenis en politiko en la aĝo 22 jaroj, kaj fariĝis la ĉefon de sia partio, Partai Nasional Indonesia (Indonezia-Nacia Partio) en 26 jaroj. Mohammad Hatta, la unua vicprezidanto, gvidis sian organizon, Indische Vereeniging (Indonezia Asocio) en la aĝo 21 jaroj. Tiam, Indonezia-edukada Patro, Ki Hadjar

La ĉefa problemoj estas ne ankoraŭ ekzistas la senton por esti unuiginta. Mi pensas ke ĉi kluboj havas malsamajn ideojn kaj spiritojn por disvolvi Esperanton en iliaj mem urboj. Por esti unuiginta, ili devas samigi la spiritojn sen forigi ĉi urbajn aŭ klubajn trajtojn. Krome, ne ekzistas ankoraŭ la ujon pro la junularo. Junuloj estas la personoj kiuj havas multajn ideojn. Do, ili bezonas la specialan ujon por diskonigi siajn pensojn al aliaj. Tamen, kion ni devas memori estas junuloj ne povas esti intervenita de ĉiu por optimumigi iliajn kapablojn. Ĉiu trointerveno farigos limigojn kaj barierojn pro junuloj por esti kreiva. La estonteco de junulara Esperanto-movado en Indonezio ankoraŭ briliĝas ĉar ĉi lando havas multajn junulojn kiuj havas la dediĉon por disvastigi la lingvon al ĉiuj regionoj en Indonezio. Ni preĝu!

Toko Esperanto di Tokopedia

Apakah kamu cari buku-buku pelajaran Esperanto yang bagus? Mau gaya dengan kaos Esperanto yang keren? Pengen punya bendera Esperanto? Butuh pernak-pernik untuk kampanye Esperanto? Ayo kunjungi toko online kita! Transaksi yang aman ini bisa kirim langsung ke alamat kamu.

<http://www.tokopedia.com/esperanto>

Lopo, Ume Kbulu, Oko Mama, Tais Mau:

Timoro-Identeco Kiu Havas Signifoplenan Kulturon

Identitas Orang Timor yang Sarat Makna Budaya

✉ engelbertkase26@gmail.com

Engelbert Kase @ Kupang

Vere diversaj kulturoj en Indonezio estas mirindaj. Tiu diverseco estas unika kiu ne ekzistas en ajna landoj. Unu el ili ke ni povas trovi ĉe Timoro-popoloj. Timoro-popolo estas bone konata kiel *Atoin Meto* popoloj kiu signifas Davana popolo kaj loĝas en la orienta parto de Timoro-insulo. Ili estas konata pro la amika sinteno ĉar ili havas fortan familian senson kaj altaprezadon al ĉiuj. Krome, ili ankaŭ havas aliajn unikajn aferojn kiel *Lopo* kaj *Ume kbulu*, *Oko Mama* kaj *Tais kaj mau*. Tiuj aĵoj estas la identeco kiuj ne povas esti apartigitaj de la Timoro-socio. Sekve la verkisto plu klarigos al vi, kio estas ili.

Lopo estas ronda domo por loĝi kaj ĝi ne havas muron sed tegmento kiu uzas herbon kaj ni mencias Alang-lang herbon. Generale, *Lopo* troviĝas antaŭ la ĉefdomo. Ĝi estas uzita por bonvenigi gastojn kaj familiojn, ankaŭ por okazigi kulturajn festojn, geedziĝajn festojn, ceremonio de morto kaj aliajn gravajn eventojn. Aliaj funkcioj estas loko por gardi kultivaĵojn kiel rizo, faboj kaj aliaj nutrovaroj. Principe *Ume Kbulu* kaj *Lopo* havas la saman formon sed tegmento de *Ume Kbulu* tuŝas la plankon kiu havas malgrandan pordon. La signifo de tiu malgranda pordo simbolas ke ni aprezas kaj respektas la mastron de domo kun pafarko kiam ni eniras al domo pro tio ĝi kreas la senton de parenceco.

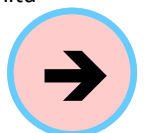
Unike ke en la *Ume Kbulu*, ĉiutage aktivecoj okazas kiel kuirado kaj fajro por kuiri estas uzita por natura konservado de kultivaĵoj. Pro tio ĝi ne estas difektita (fufuk) kun pendignate kultivaĵojn supre la fajro, kiel la loko por kunigi familiojn, kiel la dormejo, eĉ dorlotbestoj ankaŭ vivas kune kun la mastro de domo. Tiu signifas ke ĝi ne estas barilo inter homo kaj besto. La specialaĵo de *Ume Kbulu* ke ĝi donas varman senton dum la vintro kaj pluvo kaj malvarmeta sento en la seka sezono. La volara filozofio estas enhavanta en *Lopo* kaj *Ume Kbulu* ke ili estas ilustritaj kiel la Viro (*Lopo*) kaj Virino

Keragaman budaya Indonesia sungguh menakjubkan dan kergaman tersebut adalah ciri khas yang tidak dimiliki oleh bangsa manapun. Salah satunya, kita dapat jumpai pada masyarakat Timor. Orang Timor dikenal sebagai masyarakat Atoin Meto yang berarti masyarakat Dawan yang berdiam di bagian barat Pulau Timor. Mereka terkenal dengan sikap yang ramah karena mereka memiliki rasa kekeluargaan yang kuat dan rasa penghargaan yang tinggi kepada siapa saja. Selain itu, mereka memiliki identitas yang lain, yaitu Lopo dan Ume Kbulu, Oko Mama dan Tais dan Mau. Identitas tersebut merupakan sebuah identitas yang tidak bisa dipisahkan dalam masyarakat Timor. Perkenalan singkat di atas, penulis mengajak kalian semua untuk mengenal identitas tersebut.

Lopo adalah rumah ulat yang tidak ber dinding tetapi atapnya beratap rumput dan kami menyebutnya rumput Alang-Alang. Pada umumnya, *Lopo* ditempatkan di depan rumah utama. *Lopo* digunakan untuk menyambut para tamu, keluarga, pembicaraan masalah, pernikahan, kematian dan peristiwa penting lainnya. Fungsi lainnya adalah untuk menyimpan hasil panen seperti padi, kacang-kacangan, dan hasil alam lainnya. Pada prinsipnya *Ume Kbulu* dan *Lopo* mempunyai bentuk yang sama tetapi atap dari *Ume Kbulu* menyentuh tanah yang mempunyai sebuah pintu yang kecil. Maksud dari pintu tersebut sebagai lambang kita menghargai dan menghormati pemilik rumah tersebut dengan menunduk ketika kita masuk ke dalam rumah tersebut, sehingga tercipta rasa kekeluargaan. Unikinya, dalam rumah *Ume Kbulu*, berlangsung semua aktivitas seperti memasak dan api dimanfaatkan untuk pangawetan alami hasil panen sehingga tidak fufuk atau rusak dengan menggantungkan hasil panen tersebut diatas api, sebagai tempat berkumpul keluarga, tempat tidur, bahkan hewan peliharaan pun juga tinggal bersama pemilik rumah. Artinya bahwa tidak ada batasan antara manusia dan hewan. Hal spesial bahwa *Ume Kbulu* memberikan rasa hangat pada musim dingin dan hujan dan rasa sejuk pada musim panas. Nilai filosofi yang terkandung bahwa *Lopo* dan *Ume Kbulu* diilustrasikan sebagai Pria (*Lopo*) dan Wanita (*Ume Kbulu*) atau Ayah dan Ibu, karena mereka kita berada di dunia ini. Dari *Lopo* dan *Ume Kbulu*, kita bisa belajar nilai-nilai filosofi berdasarkan posisi dan fungsi dari kedua rumah bulat tersebut.

Oko Mama adalah tempat persegi panjang yang terbuat dari daun lontar dan dikerjakan oleh para wanita Timor untuk menaruh sirih, pinang, kapur dan tembakau dan kami menyebutnya Sirih Pinang. Para wanita disebut wanita dewasa, apabila wanita tersebut mampu mengerjakan *Oko Mama*. *Oko Mama* tersedia dalam berbagai macam bentuk dan warna,

(Ume Kbbubu) aŭ Patro kaj Patrino ĉar de ili, ni povas esti en tiu mondo. El Lopo kaj Ume Kbbubu, ni povas lerni valorajn filozofiojn laŭ pozicioj kaj funkcioj el duaj rondoj-domoj.

Oko mama estas la rektangula loko kiu estas farita el palmfolioj kaj estas laborita de Timoroj-virinoj por meti betelojn, arekojn, kalkojn, kaj palmfabakojn, ni mencias *Sirih Pinang*. La virino estas menciita matura virino, se ŝi eblas labori *Oko Mama*. *Oko Mama* provizas en diversaj formoj kaj koloroj kutime estas ruĝa kaj ili estas desegnitaj kun bildoj en diversaj koloroj tial ili ŝajnas tre belaj. En Timoro tradicia, *Oko mama* estas unua aĵo kiu donita de sinjorinoj kaj signifas ke ili respektas la gastojn kiuj vizitas ilin. Tiu aĵo funkcias kiel salutvortoj kaj ilo por komuniki antaŭe ili komencas interparoli gravan konversacion. Tradicie, *Oko Mama* estas la medio por solvi problemojn, por plifortigi familian rilaton, ekzemple uzita por fianĉiginta evento kaj aprezado al la funebrantoj kiuj donas subtenojn, spiritojn, preĝojn al familioj kiuj sentas profunda kondolenco. Multe da homoj ne scias ke kunmanĝi *Sirih Pinang* povus forigi problemon pri spirado, dormo, plibonigi dentodoloron kaj alia funkcio, ĝi ankaŭ povas fortigi dentojn kaj povus utila kiel natura ingredienco por tradicia maŝago. Multe da homoj ankaŭ ne scias se Timoro-popoloj ne manĝas rizon tio ne estas granda problemo, la plej grava ke ili povas manĝi *Sirih Pinang* ĉar *Sirih Pinang* povas vigligi sian potencon por labori. Konklude ke *Oko Mama* enhavas signifon kiel la medio en ĉiaj ajn situacioj. Pro tio *Oko Mama* oni ĉiam prezentas en ĉiuj eventoj.

Tais kaj *Mau* estas tradiciaj vestaĵoj el de Timoro-popoloj. *Tais* signifas tegon por virino kaj *Mau* signifas kapkovrilo por viro. *Tais* kaj *Mau* ĉiam estas faritaj de Timoroj-virinoj dum unu semajno, tri monatoj ĝis ses monatoj. Kiel *Oko Mama*, se Timoro-virino jam povas fari *Tais* kaj *Mau*, tiu signifas ke la virino estas preta por edziĝi kaj esti patrino. La desegnoj estas faritaj por diversaj utiloj, kiel *Futus*, *Lotis* kaj *Buna*. Speciale por *Buna* estas nur surhavito de *Usif* (Reĝo) kaj *Kato* (Reĝino), *Feot Nai* (Virino de Reĝo kaj Reĝino) kaj *Meo* (Nobeloj). Ni ajn ankaŭ ne forgesas ke, *Tais* kaj *Mau* ankaŭ provizas en multaj koloroj, ĉar ĉiaj koloroj havas signifaplenojn kaj filozofion en ĉia *Tais* kaj *Mau*. El *Tais* kaj *Mau*, Ni povas lerni pri vivo kaj vivvaloroj. La eta ekspliko supre pri Lopo kaj Ume Kbbubu, *Oko Mama* kaj *Tais* kaj *Mau*, Espereble ĝi povas doni etan priskribon al vi ĉiuj kiuj volas viziti Timoro-Insulon kaj ĝi ankaŭ estas konata kiel la sandalligno-mondo. La tri aĵoj estas senpreza heredaĵo kiu estas konservita ekde la tempo de la prapatroj de Timoroj kaj rezulto de kulturo kaj civilizacio povas esti vidita ĝis hodiaŭ.

biasanya berwarna merah dan dihiasi dengan manik-manik dalam berbagai warna, sehingga terlihat cantik. Dalam tradisi orang Timor, *Oko mama* adalah hal pertama yang disuguhkan oleh para ibu orang Timor, yang artinya bahwa mereka menghargai tamu yang mengunjungi mereka, sebagai bahasa sapaan, sebagai media komunikasi sebelum mereka berbicara pembicaraan penting. Secara tradisi bahwa *Oko Mama* adalah sarana untuk menyelesaikan masalah-masalah, memepererat tali kekeluargaan, sebagai sarana untuk acara-acara pertunangan, dan sebagai rasa penghargaan kepada para pelayat yang memberikan dukungan, semangat, doa kepada keluarga yang dalam keadaan kedukaan yang mendalam. Banyak orang belum mengetahui bahwa dengan mengkonsumsi *Sirih Pinang* mampu menghilangkan bau napas yang tidak sedap, rasa ngantuk, mencegah gigi berlubang dan fungsi yang lain mampu memperkuat gigi dan sebagai bahan alami pijat tradisional. Untuk orang Timor, tidak makan nasi, itu bukan masalah besar dan yang paling penting buat mereka makan *sirih pinang* karena bisa membangkitkan semangat dalam bekerja. Singkatnya bahwa *Oko Mama* mengandung arti sebagai sarana dalam situasi apa pun; oleh karena itu, *Oko Mama* selalu hadir dalam setiap peristiwa.

Tais dan *Mau* adalah pakaian adat dari masyarakat Timor. *Tais* berarti sarung untuk kaum wanita dan *Mau* berarti selimut untuk kamu pria. *Tais* dan *Mau* dibuat oleh para wanita Timor selama 1 (satu) minggu, 3 (tiga) bulan sampai 6 (enam) bulan lamanya. Seperti *Oko Mama*, apabila wanita Timor mampu mengerjakan *Tais* dan *Mau*, artinya bahwa wanita tersebut siap untuk menikah dan siap sebagai seorang ibu. Jenis motif yang dibuat adalah *Futus*, *Lotis* dan *Buna*. Khusus untuk *Bunahanĝa* dikenakan oleh para *Usif* (Raja), *Kato* (Ratu), *Feot Nai* (Anak Perempuan Raja dan Ratu) dan *Meo* (Para Bangsawan). Kita pun jangan lupa bahwa *Tais* dan *Mau* juga tersedia dalam banyak warna karena setiap warna mempunyai sarat makna dan filosofi pada setiap *Tais* dan *Mau*. Dari *Tais* dan *Mau*, kita bisa belajar tentang kehidupan dan nilai-nilai kehidupan.

Penjelasan singkat diatas tentang Lopo kaj Ume Kbbubu, *Oko Mama* kaj *Tais* dan *Mau*, semoga bisa memberikan gambaran singkat kepada kalian semua yang ingin mengunjungi Pulau Timor dan juga terkenal sebagai bumi Cendana. Tiga hal tersebut adalah warisan tak ternilai yang sudah dipertahankan sejak zaman nenek moyang orang Timor dan hasil dari budaya dan peradaban tersebut bisa dilihat hingga saat ini.

★ Nova Sperto kun Esperanto: Televid-intervjuo

✉ ilia.dewi@gmail.com

Ilia Sumilfia Dewi @ Bekasi

Iu tagmeze mi subite ricevis mesaĝon de malnova amikino kiu diris ke alia amikino kontaktos min pri intervjuo ĉe televidstacio. Ŝi ne multe informis sed kelkaj horoj poste la alia amikino sendis pli da detaloj. Ŝia nomo estas Lea kaj laboras ĉe loka televidstacio de MNC TV. Ŝi okupiĝas pri novaĵoj en Angla lingvo kaj interesiĝas prezenti programon rilate al nova lingvo. Tiel ŝi memoris min ĉar iam ni interparolis pri Esperanto. En tiu programo, ŝi ŝatus intervui min pri la lingvo kaj la movado sed la intervjuo oni fariĝos Angle. Mi poste diris al ŝi ke fakte mi ne parolas bone la Anglan eĉ ĝi estas mia laborlingvo. Tamen Lea konvinkis min ke la respondojn mi povas diri simple kaj ne plu timas pri la gramatikaj eraroj.

Kiel preparado de intervjuo mi legis libreton de "Discover Esperanto-A Fascinating Language". Ĝi enhavas sufiĉe kompletan informon pri Esperanto kiu estas leginda de ne-esperantistoj. Ankaŭ mi iom praktikis paroli malantaŭ la spegulo por forigi la maltrankviliĝon. Dum 2 tagoj mi pasigis la tempon por legi kaj praktiki. Mi tamen devas konfesi ke mi nervoziĝas ĉar intervjuita per Angla ĉe televido estas mia unua sperto.

Tiu matene, Lunde je la 20an de Junio, Mi vekiĝis tiom frue ĉar tiam estis la intervjuita tago. Mi devas alveni antaŭ la 7a horo matene ĉe tiu televidstacio. Tial mi devas foriri de mia hejmo je la 5.30 atm per trajno. Survoje mi daŭre provis trankviligi min kaj pozitive esperis ke la intervjuo fariĝos bone.

Bonŝancon! ke mia vojaĝo bone iris kaj mi alvenis ĝustatempe. Mi facile trovis la konstruaĵon de televidstacio ĉar ĝi lokas en la ĉefa strato kaj proksime de trajnstacidomo. Post kelkaj minutoj de atendado, mi finfine renkontis Lea-n. Ŝi afable bonvenigis kaj tuj invitis min por eniri al la laborĉambro kie mi

vidas multajn oficistojn. Lea prezentis min al la direktoro de programo kiu ekkomencis demandi iom pri Esperanto kaj kiel mi interesiĝas lerni ĝin. Kiam la tempo proksimiĝis al la intervjuo, Lea prezentis min al la ĵurnalistino kiu intervjuos min kaj ŝi gvidis eniri al la studion. Tie du laborantoj jam atendis por prepari min rilate la teknikaĵo.

Je la 8.30 atm, la ĵurnalistino malfermigis la programon aktuale kaj gvidis la intervjuon. Ŝi klare demandis kaj instigis min por multe informi pri Esperanto kaj tiam mi ne plu nervoziĝis.

Respondante al la demandojn, mi rimarkis ke foje mi eraris gramatike. Sed la ĵurnalistino trankviligis min kaj atente aŭskultis mian diraĵon. Pro tio mi ne konsideris ke la intervjuo jam pasis 45 minutojn kaj antaŭ la fino, mi parolis Esperante por montri la prononcadon. Mi ege ĝojis tiam ke la intervjuo jam fariĝis sufiĉe bone eĉ nur mallonge.

★ Ĝakarta E-Klubo Havas Novan Estraron

✉ rizkimaulana9696@gmail.com

Rizky Maulana @ Depok

Post kvin jaroj la Ĝakarta Esperanto-Klubo, Esperiga Suno jam fondiĝas kaj estis gvidita de du prezidantoj. Ĉijare finfine la klubo havas novan vizaĝon por organizi la agadojn. Dum la 5a renkontiĝo de klubo kiu okazis je la 5a de Junio 2016, antaŭprezidanto de Esperiga Suno, **Eko Nur Syah Hidayat** oficiale transdonis la rolon kiel gvidanto al novprezidanto de klubo, **Rizki Maulana**.

La renkontiĝo kiu okazis en Sarinah komenciĝis per la Esperanto-kurso kaj paroliga praktikado pri la Indonezia publikveturilo en estonteco. Post tio, la membroj de klubo festis la ŝanĝon de klubestraro. La antaŭa kasistino de Esperiga Suno, Liola volonte donacis belan kukon por nia festo.

Post la transdono de rolo estis akceptita la nova prezidanto, Rizki donis unuan paroladon kaj prezentis novajn estraranojn

de klubo. Jen la teamo de nova estraro; **Rizki Maulana** kiel **Prezidanto**, **Arya Bhaskara Ferduzi** kiel **Sekretario**, kaj **Sigit Wisnu Santoso** kiel **Kasisto**. Deziante, la novaj estraranoj povus plibonigi la klubon kaj disvastigi la spiriton de Esperanto al pli da Ĝakartaĵoj kaj anoj de ĉirkaŭaj urboj.

Bonvenon al la 8-a Azia Kongreso de Esperanto kaj la 5-a ILEI Seminario en Orienta Azio, Quanzhou, Ĉinio

Kongresa Temo

Esperanto por Azia Kunlaboro en Reta Epoko

Quanzhou situas en Fujian-provinco, suda Ĉinio. Ĝi fieras pri sia agrabla duontropika klimato, kaj alvenante al la urbo vi sentos ekzotikecon ne tipan por ĉina urbo. Ne senkiale, ĉar jen la komenca punkto de la mara itinero de la Silka Vojo. Malfermita kiel havenurbo dum la dinastio Tang (618-907), Quanzhou atingis sian apogeon dum la dinastioj Song (960-907) kaj Yuan (1279-1368). Tiam ĉi tie loĝis eĉ hindoj, araboj kaj persoj. Ĝis nun funkcias moskeoj kaj eblas trovi spurojn de diversaj aliaj religioj. Luj supozas, ke en Quanzhou loĝis Sindbado la Maristo, fama figuro el Mil kaj unu noktoj. Marco Polo notas la ŝajne arablingvan nomon de tiu ĉi urbo "Zayton", kaj ĝin registras ankaŭ la islama vojaĝisto Ibn Battuta.

Pro tia historia fono en Quanzhou ankoraŭ nun regas etoso de interkulturaj aventuroj. Venu do ĉi tien por ĝui tiun etoson, kaj tio helpas vin ricevi inspiron por la perspektivo de Esperanto en Azio! La aventuroj de iamaj ŝipistoj similas al tiuj de nunaj retumantoj, kiuj virtuale navigas, ĉu ne?

Kongresejo

Hotelo Quanzhou Huaqiao

Adreso: 1# Baiyuan-lu, Licheng-qu,
Quanzhou-shi, Fujian-sheng, Ĉinio, CN

Ĉefaj Programeroj

La 3-a, ĵaŭde, Akceptado en la hotelo ĝis 20:00

14:00-17:00 Prelegoj

19:00-21:00 Interkona Vespero

La 4-a, vendrede,

10:00-11:30 Inaŭguro

14:00-17:00 Kunsido pri E-movado en Azio

14:00-17:00 Eduka programero

19:00-21:00 Nacia Vespero

La 5-a, sabate,

09:00-12:00 E-movado kaj eduka programero

14:00-17:00 Promenado en Quanzhou

19:00-21:00 Internacia Vespero

La 6-a, dimanĉe,

09:00-11:30 Vizito al Quanzhou-muzeo

14:30-15:30 Fermo

Paralele okazos ankaŭ la 10-a jarkunveno de IKEF-Ĉinio (komercistoj). Kelktaga postkongresa ekskurso planata.

Kotizo

60 eŭroj por A-landoj, 30 eŭroj por B-landoj/junulo malpli-ol-30jara/kunulo/handikapulo.

A: Ĉiuj landoj escepte de tiuj de kategorio B. B: lamaj socialismaj landoj de Eŭropo; ĉiuj landoj de Azio (escepte de Israelo, Japanio, Korea Resp.), Ameriko.

100 eŭroj por persono (25 eŭroj/nokto/lito*4 noktoj). 4 tranoktoj kaj matenmanĝoj inkluzivitaj. 1 eŭro → 7.50 RMB.

Rimarkoj

1. La limdato por la pago de la kongresa kotizo kaj hotelmendo estas la 10-a de oktobro 2016;
2. Eblas aliĝi al la kongreso pli poste aŭ eĉ surloke, sed tiakaze vi devas mem zorgi tranoktejon;
3. La pagita aliĝkotizo ne estos redonita eĉ se vi efektive ne ĉeestos la kongreson;
4. Se vi estas handikapulo aŭ havas speciala(j)n kondiĉo(j)n, anoncu tion al LKK;
5. Kongresano mem zorgu pri la akiro de enir-vizo al Ĉinio kaj asekuro por eksterlanda vojaĝo.

Kiel aliĝi kaj kiel mendi?

Aliĝu al la kongreso kaj mendu hotelĉambron prefere sendante retmesaĝon al la Loka Kongresa Komitato aŭ tra ĝia retejo.

LKK Retadreso: aziakongreso@163.com

Retejo: <http://www.esperantoazia.net/>

Poŝta adreso: p/a Ĉina Esperanto-Ligo, P.O. Box 825, Beijing, Ĉinio, CN-100037

Telefona: [+86 10 68321808](tel:+861068321808); [+86 10 68995937](tel:+861068995937)

Fakso: [+86 10 68337118](tel:+861068337118)

Reen al Esperanto

Kembali ke Esperanto

✉ sesti.kusmayati@gmail.com

Sesti Kusmayati @ Bandung

Kvar jaroj antaŭe mi kaj miaj amikoj lernis Esperanton ĉe la Muzeo de Azia-Afrika Konferenco. Ni kunvenis semajne dum du horoj, kaj sendepende tradukis la libron Mamutido Miĉjo. Post lerni ok monatojn, finfine ni iris al Hanojo por ĉeesti la 96a Universalan Kongreson en 2012.

Empat tahun lalu saya dan teman-teman belajar Esperanto di Museum Konperensi Asia Afrika. Seminggu sekali selama dua jam, kami berkumpul dan menerjemahkan secara mandiri buku Mamutido Micxjo. Setelah belajar 8 bulan, akhirnya saya dan teman-teman berangkat ke Hanoi untuk mengikuti Universal Kongreso ke 96 Pada tahun 2012.

Di UK, saya bertemu dengan banyak orang dari seluruh dunia. Saya senang mengenal budaya lain melalui penutur asli, bukan hanya dari buku dan tayangan televisi. Suatu hari saya bertemu seorang Cina yang membuka usaha melalui Esperanto. (Saya lupa namanya, maafkan saya!) Saya tanya alasannya berbisnis di komunitas Esperanto. Dia bilang, "penutur Esperanto adalah orang-orang baik. Saya percaya, berbisnis dengan orang baik akan mendatangkan hasil yang baik pula." Saat itu ucapannya terdengar seperti angin lalu.

Sampai sekitar 10 hari sebelum saya pulang, saya kehilangan paspor saya. Saya panik setengah mati, membayangkan keruwetan yang akan saya alami karena tidak semua orang Hanoi bisa berbahasa Inggris. Saya tidak tahu langkah-langkah apa yang harus saya tempuh. Tapi untungnya panitia lokal UK memberi surat keterangan mengikuti UK dan meminta salah satu panitia lokal yang lain untuk mengantar saya mengurus surat kehilangan. Ia mengantar ke kedutaan, ke kantor polisi mengurus surat kehilangan. Untuk mengurus paspor, kami terpaksa tidak mengikuti beberapa kuliah yang menarik. Tapi untungnya, ia mengajak saya ke restoran dan kedai es krim lezat di Hanoi. Singkat cerita, paspor baru saya berhasil diurus, dan saya pun berhasil pulang ke Indonesia tepat waktu.

Ketika kembali ke Indonesia, saya disibukkan dengan pekerjaan dan rutinitas sehari-hari. Saya tidak belajar Esperanto, tidak datang ke klub Esperanto juga tidak berbicara lagi dengan Esperantis lainnya. Saya meninggalkan gerakan itu. Beberapa tahun pun berlalu. Dua bulan sebelum Trilanda Kongreso berlangsung, tiba-tiba ada kerinduan untuk belajar bahasa ini. Saya mengingat semua kebaikan yang saya terima berkat Esperanto. Saya mengingat teman saya, Phuong; guru saya, Tatjana, dan teman-teman Esperantis lainnya. Saya membaca kembali majalah lama, berlatih di Duolingo, dan memutuskan untuk kembali, dan membantu apa yang saya bisa untuk gerakan ini.

En la UK, mi renkontis multajn homojn el la tuta mondo. Mi estis kontenta scii aliajn kulturojn tra denaskuloj, ne nur el libroj kaj televidprogramoj. Unu tago, mi renkontis kun ĉinano kiu malfermis la komercon Esperante. (Mi forgesas lian nomon, pardonu min!) Mi scivolis kial li faris komercon en la komunumo de Esperanto. Li diris, "Esperantistoj estas agrablaj homoj. Mi kredas, fari aferon kun bonuloj alportos bonajn rezultojn." Tiam, liaj vortoj sonis kiel vento.

Ĝis ĉirkaŭ 10 tagoj antaŭ ol mi revenis hejme, mi perdis mian pasporton. Mi panikis kiel infero, imagis la malfacileco mi speratus ĉar ne multaj hanojanoj povas paroli angle. Mi ne scias kion mi devas fari. Sed feliĉe la LKK en la UK donis deklaron post la UK kaj petis alian lokan komitaton por prizorgi la leteron de perdita pasporto. Li pelis min al la ambasadejo, kaj poste ni iris al policejo por fari raporton. Pro tio, ni ne povis partopreni kelkajn interesajn prelegojn. Sed feliĉe li prenis min al restoracio kaj glaciaĵo vendejo en Hanojo. Mallongan rakonton, mi sukcesis akiri novan pasporton, kaj mi eĉ sukcesis reveni al Indonezio ĝustatempe.

Kiam mi revenis al Indonezio, mi estis okupita kun laboro kaj ĉiutaga rutino. Mi ne lernis Esperanton, ne venis plu al la Esperanto klubo, ankaŭ ne parolis plu kun aliaj esperantistoj. Mi forlasis la movadon. Kelkaj jaroj pasis. Sed, du monatoj antaŭ okazis la Trilanda Kongreso, subite mi sopiris lerni tiun lingvon. Mi memoris ĉiujn bonecajn mi ricevis danke al Esperanto. Mi memoras la dirado de la Ĉinano; la boneco de mia amiko, Phuong; Mia instruisto, Tatjana; miaj amikoj kaj ankaŭ aliaj esperantistoj. Mi relegis malnovajn revuojn, praktikis per Duolingo, kaj decidis reiri kaj helpi, kion mi povas por tiu movado.

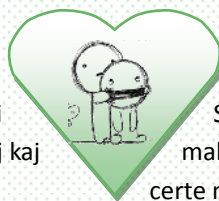
Ayo selalu kunjungi situs kita untuk mendapat informasi terkini...

<http://www.esperanto.or.id/>

Amu Vian Proksimulon Kiom Vin Mem!

Bob Felby @ Adelajdo

Antaŭ, ni diru, 50 jaroj aŭ eĉ pli, laboris eksterlandano en Anglujo. Li sciis multon pri kokinoj kaj iliaj vivoj kaj tial li laboris en t.n. kokinejo kie oni produktis ovojn! Por produkti ovojn oni vere bezonas kokinojn, ĉu ne? Sed kompreneble tio dependas de la grandeco de la ovoj kiujn oni esperas vendi. Se kokinaj ovoj ne estas sufiĉe grandaj, oni tute ne havu kokinojn. En tiaj kazoj estas multe pli bone investi sian ne sufiĉan monon en strutoj!

Sed tiu juna kaj laborema eksterlandano loĝis tie en komforta dometo. En la teretaĝo estis kuirejo kaj manĝejo, du sidoĉambroj kaj necesejo, sed la necesejo situis iomete ekster la ĉefkonstruaĵo, sed tamen en la teretaĝo. En la supra etaĝo troviĝis du dormoĉambroj. Do, ne malbona loĝejo por juna eksterlandano kun eĉ tre belega edzino, kiu estis denaska anglino. Ili kune havis du etajn filojn. Krom tio la familio konsistis el neniuj hundo, sed du katoj. Unu testudkolora kaj alia nigra. Mi preskaŭ forgesis mencii la plej gravan — kaj ravan— membron de la bona familio, etan blankan raton, kies nomon mi ne plu memoras.

lun belan tagon, eble estis dimanĉo, ĉu vi volas ke tiu estu dimanĉo? Do bone, iun dimanĉan matenon la ĉarma familio sidis en unu el la teretaĝaj sidoĉambroj de la dometo, t.n. mueleja dometo ĉar ĝi ja apartenis al la muelejo situanta tuj apud la dometo.

La du gepatroj sidis ĉe la tablo. Ili manĝis sian matenmanĝaĵon. Ĉe la tablo sidis ankaŭ la du filetoj, sed ili sidis sur specialaj seĝoj konstruitaj por infanoj ĉar la du filetoj ja estis ankoraŭ nur infanoj. Nun, pli ol kvindek jarojn poste, ili sidas, same kiel siaj gepatroj, sur ordinaraĵoj seĝoj ĉe la tablo kaj manĝas sian matenmanĝaĵon.

La du katoj, unu nigra kaj alia testudkolora, sidis manĝante sian matenmanĝaĵon sur la planko. Ilia manĝado estis multe pli rapida ol tiu de la gepatroj, sed eble ĉar la gepatroj manĝis multe pli da matenmanĝaĵo ol la katoj. Do, baldaŭ la katoj estis finintaj sian matenmanĝadon kaj iris kuŝi kaj dormi, ĉar post sia manĝado ili ja estis tre lacaj kaj dormemaj. Tiaj estas katoj, kredu min, mi havis multajn!

Sed la rava rato, la belege blanka beluleto, kuris tien kaj reen sur la tablotuko sur la supro de la manĝotablo. Li, ĉar li ne estis ŝi, kolektis manĝaĵon por si mem. Precipe kiam la familio manĝis biskvitojn la rava rato estis tre okupita kaj feliĉega. Li prenis tutan biskviton per sia malgranda buŝo, fakte buŝeto, kaj saltis de la tablo al sur la breto sur la muro. Meze sur tiu breto staris la eta hejmo de la rava rato. Li havis sian propran

pordeton tra kiu li devis eniri por fine esti hejme. Sed kun la grandega biskvito en la buŝo estis treege malfacilege por la rava rato eniri sian hejmon. La biskvito certe ne permesis al li eniron ĉar ĝi ja estis pli granda ol la enirejo. Do, kion faras saĝa kaj rava rato? Li revenas la tutan longan vojon al la supro de la manĝotablo kaj petas al unu el la gepatroj ĉu tiu bonvolos rompi la biskviton por ke la rava rato povu iri hejmen kaj manĝi ĝin. Tion faris eĉ tre volonte kiu ajn el la du gepatroj, kaj baldaŭ la ravuleto povis sidi en sia privata hejmo ĝuante sian bongustan matenmanĝaĵon.

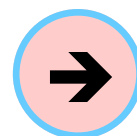
Sed meze de tiu idilia etoso okazis io kio sendube ridigos vin, mia kara legant(in)o, ĉar vere okazis io tute kaj tre eksterordinara.

El la kuirejo en la sidoĉambron eniris grandega blanka porko. Liaj du okuloj petante rigardis en la okulojn de la du gepatroj. La okuloj estis eĉ tre facile kompreneblaj; ili diris: "Karaj du bonaj homoj, ĉu vi bonvolas helpi min? Miaj mastroj intencas mortbati kaj manĝaĉegi min!"

La du gepatroj rigardis unu la alian. Tiam ili rigardis rekte en la malgrandajn okulojn de la grandega porko. Bonvolu ne forgesi ke porkoj ĉiam parolas per siaj belegaj okuloj. Al tiu ĉarmega vizaĝo de la senhelpa kaj endanĝerigita porko estis kompreneble ne eble rifuzi ion ajn. La porko kompreneble ne sciis ĉu ili helpos ĝin aŭ ne. Ĝi provis kaŝi sin sub la tablo, sed ĝi estis tro grandega por kaŝi sin ie ajn. Tiam la patro diris: "Bonega kaj grandega porko, eĉ porkego. Kiu povus ne ami vin? Vi estas ja belega kaj vi havas bonan koron. Kompreneble ni helpos vin! Ni havas malplenan porkejon en la malantaŭa ĝardeno. Ni disponigos ĝin al vi por la cetera parto de via surtera vivo. Neniu scias ke vi loĝos tie. Dum manĝotempoj vi eniros ĉi tiun sidoĉambron kune kun ni kaj la du filetoj, la du katoj, unu el kiuj estas nigra kaj la alia estas testudkolora. Krom tio vi rajtas amikiĝi ankaŭ kun la ĉarmega, rava rato, kies nomon mi estas forgesinta. Sed vi rajtas nomi lin kion ajn ĉar vi estas ja eĉ tre inteligenta besto kun ĉarmegaj vizago kaj okuloj!"

Kaj la grandega porkego ploregis larmojn de ĝojo kaj feliĉo kaj ĉirkaŭbrakis la du gepatrojn, la du filetojn, la du katojn kaj la etan, ĉarman kaj ravan blankan raton. Nun ankaŭ ĝi estis membro de la feliĉega familio. Ĉar kiel diras la malnova proverbo: "Faru bonon, kaj via familio pligrandiĝos!"

La patro de la familio eliris en la ĝardenon. Li rigardis ĉirkaŭen kaj vidis du virojn, mi certe nepovas nomi ilin sinjoroj. Ili ambaŭ kunportis longajn dikajn bastonojn. Iliaj kruelaj okuloj rigardis ĉiun

direkton, ĉar fakte ili serĉis la forkurintan bonkoran porkon. Ilia intenco estis mortbati ĝin kaj poste manĝegaĉi ĝin.

Sed tio kompreneble ne okazis ĉar ankoraŭ estas justeco en la mondo. Eĉ en tiu ĉi mondo! La grandega porkego ĝisvivis la finon de sia feliĉa vivo parte en sia propra hejmo en la ĝardeno kaj parte kune kun la bonkora familio en la mueleja dometo. Multajn jarojn poste la grandega porkego forlasis sian tiam eluzitan korpon kaj la patro de la bonkora familio plorante enterigis ĝin en la ĝardenon. Neniu sciis ion ajn pri la tuta afero ĉar ordinaraĵoj ankoraŭ ne estas sufiĉe maturaj por kompreni tiajn aferojn!

Jarojn poste la familio, nun sen sia adoptita kaj amata porkofilo, elmigris al tute alia kontinento kie oni certe ne akceptus la patron kiel kokiniston. Li do iĝis ordinara laboristo. Liaj du filoj plenkreskiĝis kaj forlasis lin, lia edzino forpasis, kaj la du katoj kaj la rava blanka rato estis elkarniĝintaj en Anglujo multajn jarojn antaŭe. Nun li estis tute sola escepte de unu malgranda blanka hundo. Kiu povas diveni kiu ĝi estis multajn jarojn antaŭe? Sed iun belan tagon, fakte en la somero, alvenis al la pordo de la ekskokinisto junulo belege vestita, kaj tio

estas io tre eksterordinara en la lando en kiu nun loĝis la iama kokinisto.

La junulo sin prezentis dirante: "Vi verŝajne ne memoras min. Iam, antaŭ multe da jaroj, mi iĝis via filo. Mi estis en Anglujo morte persekutata de du viroj kiuj volis mortbati kaj manĝegaĉi min. Mi venis al via domo kaj petis kompaton, kaj vi kaj via bonkora familio akceptis min kaj zorgis pri mi ĝis la fino de miaj tiamaj tagoj. Mi restas ĉiame dankema al vi ĉiuj! Post la fino de mia surtera vivo, mi eniris en la Spiritan Mondon kie mi ankoraŭ loĝas. Mia gardanta spirito hieraŭ diris al mi ke mi devus iri saluti vin kaj doni al vi ion kio povas plibonigi kaj plifaciligi viajn restantajn jarojn en la Materia Mondo. Bonvolu akcepti ĉi tiun ĉekon de \$500.000 por ke ankaŭ vi povu ĝui feliĉajn ceterajn jarojn de via vivo! Eble vi povas eĉ iri kaj partopreni iun el la bonegaj Universalaj Kongresoj de Esperanto sur la Tero!" La ekskokinisto provis esprimi siajn sincerajn kaj elkorajn dankojn, eĉ dankegojn, sed la belvestita junulo estis jam elfaldinta siajn pure blankajn flugilojn kaj survojis al sia hejmo en la Spiritita Mondo. Kun malsekaj okuloj la ekskokinisto rigardis la puran spiriton ĝis ĝi subite malaperis malantaŭ grandega nuboj.

🇬🇧 Kiamaniere Mi Fariĝis Homo: Mia Revo Estis Scio Kaj Libero

Alma M. Karlin

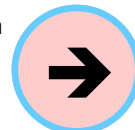
imiliana Karlin (1889-1950) el Celje/Cilli/Celeo en Slovenio.

La delikata, kuraĝa, inteligenta kaj ankaŭ ambicia fraŭlino Alma M. Karlin devenas el la sudstiria provinconesto de la malnova Danubmonarkio, tamen ŝi iĝis unu el la plej famaj kaj plej admiritaj eŭropaj vojaĝlibraj aŭtoroj de la 1930-a jaroj, precipe pro siaj mondvojaĝoj inter la jaroj 1919-1927 kaj pro la el tio rezultitaj vojaĝspertaj libroj, kiel: *Einsame Weltreise* (Soleca mondvojaĝo), *Im Banne der Südsee* (Subsorĉe de la Suda Maro) kaj *Erlebte Welt* (La travivita mondo)-kiuj laŭvice aperis ĉe la eldonejo Wilhelm Köhler Verlag en Minden en Vestfaliao kaj per 50.000 venditaj ekzempleroj spite la tiaman malbonan ekonomian situacion en Germanio kaj en Aŭstrio estis veraj sukcesegendaĵoj.

Jerneja Jezernik @ Slovenio

Senrigarde, ĉu oni pretas tion agnoski aŭ ne, sed Mezeŭropo ankaŭ niampe pro sia komplika pasinto plenas je prisilentitaj rakontoj. Unu el ili, kiu finfine devas esti nove malkovrita kaj denove rakontita, estas la priviva kaj priverkada rakonto pri la kosmopolito, mondvojaĝinto kaj primondverkinto, fraŭlino Alma Max-

Alma Karlin-la filino de la jam oldiĝintaj gepatroj, de 60-jara aŭstria-hungara majoro kaj de 45-jara instruistino-naskita la 12-an de oktobro 1889, naskiĝis maldekstraflanke facile lamiĝinta kaj laŭ la kuracista prognozo ŝi devus dum sia tuta vivo resti ankaŭ mense hendikapita. Ĉar ŝi "pli kiel animo ol kiel korpo" ŝajnis, ŝi estis nomita Alma, Animeto. Estinte kvar jarojn aĝa, sub la kristnaska arbo troviĝis eta muskoloreta kofro kaj pliaj por oceana navigado nepraj objektoj por ŝin tiamaniere hororigi-ja se al ŝi io estis malpermesita, ŝi minacis al siaj gepatroj ĉiam tute energie: "Mi forvojaĝos al Ameriko!" Cetere, ŝi estis eksterordinare timema, silenta kaj en sin fermita infano. Post la morto de sia patro, kiu kiel la sola plenkreska persono trovis vojon al ŝia animo kaj deziris ĉe si, ke la eta knabino estu korpe fortika kaj anime forta, ŝanĝiĝis tiam ŝia mondo resp. ŝia senpera ĉirkaŭo tre forte. La patrino dediĉis sin, rilate sian edukadon, plu ĉefe al la ekstera plibeligo de sia filino. Tiel Alma devis ofte dum horoj vagadi tra la malhelaj ĉambroj de ilia malnova roma domo-kun fiksitaj okulŝirmiloj kaj orelŝirmiloj dense ĉekape, kun manoj dorse krucumitaj, por ricevi belan rektiĝiran sintenon kaj sub la severa ordono, turni siajn piedojn eksteren. Sed venis ankoraŭ pli malagrablaj tagoj. Dum kelkaj jaroj la adoleskinta fraŭlino estis sendita al certa ortopedia sanatorio en Labako (Ljubljana), la nuna ĉefurbo de Slovenio, kie ŝi suferis korpe pro la ekzercoj en gimnastiko kaj sinetendiĝo, kiel ankaŭ

anime. Vere brave, kun obstina eltenado ŝi sukcesis, estinte 18 jarojn aĝa, fari ekzamenon por esti instruistino de la franca kaj angla lingvoj.

Tiamaniere la unua grava ŝtono por ŝia libero kaj memstareco estis metita. Por fine sin emancipi de sia patrino kaj de la etburĝa medio de Celeo kaj por povi kontraŭstari ĉion kaj ĉiun, ŝi forvojaĝis al Londono. En la metropolo kun sep milionoj da loĝantoj ŝi dumtage laboris en iu tradukaranĝa buroo, kaj en sia eta libertempo ŝi studis lingvojn. En la jaro 1914 ŝi finekzamenis ĉe la Society of Arts en la brita metropolo pri ok lingvoj kun la plej bona sukceso en la itala. Sed nur antaŭ ne-longe estis malkovrite, ke ŝi parolis ankaŭ Esperanton kaj ĝin instruis. Post la nuligita fianĉeco kun iu Ĉino kaj dum la esplorado de la mondmilito ŝi migris en neŭtralan Norvegon kaj poste Svedion. En Skandinavio denove aperis ĉe ŝi interna premo el ŝia infaneco, esprimi siajn spertojn en versa formo kaj siajn travivaĵojn priskribi proze. Tie ŝi ankaŭ faris decidon, fariĝi verkisto kaj mondvojaĝanto. Denove reveninta en sia hejma urbo Celeo ŝi fondis privatan lernejon por fremdaj lingvoj, en kiu ŝi, se nepre, instruis ankaŭ dek horojn potage, por tiel akumuli sian startkapitalon por la planitaj mondvojaĝoj.

La 24-an novembro 1919 la afero iĝis matura. Provizita per la tajpmaŝino Erika, sen ajna subteno fare de subvenciantoj, rekomendaj leteroj, ligoj kaj akompanoj, nur kun fido je propa forto kaj obstino, kiel ankaŭ je propraj kapacitoj, ĉie en la mondo aranĝi por si eblecojn perlabori monon per instruado, verkado kaj tradukado, vojaĝis ŝi perŝipe unue al Sudameriko. Ne per la aventuro, sed per la plano, per vorto kaj skribo labori inter la popoloj por la tutmonda paco kaj samtempe observi la mondon precipe per la okuloj virinaj, ŝi estis allogita en la larĝan mondon, tien ĝis la plej ekzotaj fremdaj landoj. Kiam ŝi post pli ol ok jaroj, fine de decembro 1927 revenis al Celeo, korpe plene elĉerpita pro atakoj de malario, tropikaj malsanoj kaj stomakdoloroj kaj psike plene malfortiĝinta, malantaŭ ŝi estis vojaĝa navigado kaj esplorado ĉirkaŭ la tuta terglobo. Ŝia atlantika vojaĝo en la tria klaso meze inter du ŝipetaĝoj kondukis ŝin de Ĝenovo unue al Sudameriko kaj Mezameriko: ĝis la indiĝenaj virinoj, kiuj per magio kaj magiaj formuloj okupiĝis, kaj ĝis la viraj indiĝenoj, kiuj preparis al ŝi la plej oftajn malfacilaĵojn kaj ŝin malestimis; kvankam iu poeto en Peruo konkeris ŝian koron. En Usono kaj Havajo regis, laŭ la sperto de Alma, unu nura lingvo: "Money, money, money." Poste ŝia vojaĝo kontinuus ĝis Japanio, kie la mondvojaĝanta virino el Celeo povis kompili siajn plej belajn vojaĝmemorojn. Ŝi laboris dum certa tempo en la germana ambasejo en Tokio kaj ŝi havis aliron al multaj tiutempaj japanaj artistoj, kiujn ŝi admiris kaj de kiuj ŝi lernis pentri japanstile. Eĉ ŝi enamiĝis en japanan pentriston, sinjoron I., kies "Domon de la Homoj" respektive la domon de ilegale liberigitaj gejoj ŝi poste en Taivano rapidege forlasis. Sekvis Ĉinio, Koreio, Aŭstralio kaj Novzelando kiel la plej interesaj vojaĝceloj de ŝi. En la Suda maro Alma dum du jaroj sin ekspoziciis al ekstremaj kondiĉoj kaj

entuziasme studis diversajn sorĉadojn super amo kaj morto, la superstiĉojn pri diversaj diaĵoj kaj ankaŭ la kuriozajn kutimojn de la indiĝenoj sur la sennombraj sudmaraj insuloj, kion ŝi poste ankaŭ en siaj libroj "Mystik der Südsee" (La mistiko de la Suda maro) elĉerpe priskribis. Antaŭ la reveno hejmen ŝi akompanite de forta penado kaj sub la ekstrema sinofero frekventis ankoraŭ Indonezion, Novgvineon, Javaon, Malajision, Hindion kaj Pakistanon. "Ok jaroj da eterne interŝanĝantaj mirakloj, impresoj, landoj, popoloj, spertoj, sinoferoj; ok jaroj da malfacilaj luktoj, sed ankaŭ da plej profundaj travivaĵoj faris min tio, kio mi nun estas. Se la kolerao de tropikoj min ŝanĝis kaj la arde varmegaj tropikoj min ardigis, tamen la mistiko de multaj rasoj ĉion ĉi vualis per kvazaŭ arĝenta vaporo, kio tuŝis mian koron. Malantaŭ la amara troviĝas la bela; malantaŭ la humiliĝoj kaj suferoj troviĝas la grandeco kaj la profundeco, kaj tiu nekutima miksaĵo de bono kaj malbono likviĝas en lagon de memoroj, el kiu mi ĉerpas miajn verkojn. Mi ĉiukaze vidas la mondon per aliaj okuloj ol la plimulto da homoj, tamen mi min konsolas per la penso, ke probable tie troviĝas mia unuela valoro kiel verkisto, ĉar mi ĉi tie registras signalojn el diversaj vizaĝanguloj, kiuj por la aliaj restas nevideblaj."

Dum sia mondvojaĝo ŝi sukcesis konekti ligan kun la germanaj, aŭstria, kiel ankaŭ kun la japanaj, ĉinaj kaj aŭstraliaj gazetoj kaj revuoj, kiuj publikigis ŝiajn vojaĝskizojn kaj aliajn kontribuojn. En la jaro 1921 aperis ankaŭ ŝia unua romano "Mein kleiner Chinese" (Mia eta Ĉino). Tuj post ŝia reveno hejmen en Celeo fine de Decembro 1927 ŝi prilaboris siajn vojaĝtravivaĵojn por proponi ilin sur la germanlingva merkato. Ŝia vojaĝtrilogio "Einsame Weltreise" (La soleca mondvojaĝo), "Im Banne der Südsee" (Sub la sorĉo de la Suda maro) kaj "Erlebte Welt" (La travivita mondo) en Germanio kaj Aŭstrio fariĝis financa kaj publiksimpatia sukceso. Ŝi same estis invitita al multaj prelegoj kaj radiodissendoj en tuta Eŭropo. La fraŭlino Alma M. Karlin fascinis siajn legantojn kaj aŭskultantojn per sia preciza kaj akraspirita talento de observo, per kiu ŝi vidis ĉion kaj volis ĉion esplori kaj kompreni. Ŝi (sub)konscie ĉie en la mondo kunprenis Eŭropon kiel mezurunuon kun si, tamen ŝi vidis kaj raportis multe pli detale kaj nuancriche ol ŝiaj viraj vojaĝkolegoj el Eŭropo tion faris. "Kio estas la aventura vivo de grandskalaj viroj kontraŭ la virina vivo kiel tiu ĉi," skribis la germana revuo "Monatshefte" en Berlino kaj per tio diris, kion ankaŭ multaj legantoj sentis: la fortan admiron super tiu ĉi virino. "La plej aventura vojaĝlibro de nia tempo. [...] Alma M. Karlin malkovris neniun novan landon, sed la aventuroj de la ĉiutaga vivo, kiujn ŝi renkontis dum sia mondvojaĝo, estas pli streĉaj kaj stimulaj ol la raportoj de kelkaj esplorvojaĝoj" estis skribite en la raportoj de "Deutsche Kolonialgesellschaft" (Germana kolonia societo). "La vojaĝoj de niaj grandaj esploristoj estas, kompare kun tio, kion Alma M. Karlin travivis, komfortaj promenoj", raportis "Das Echo" el Berlino. Paralele kun la vojaĝlibroj viciĝis en la sekvaj jaroj ankaŭ romanoj kun eksota kaj teozofia fono,

Internaciaj E-aranĝoj en Azio

Komence	Fine	Agendo	Urbo	Lando
11-Jun-2016	12-Jun-2016	65-a Kantoo-Esperanto-Kongreso	Tokio	Japanio
18-Jun-2016	19-Jun-2016	64-a Kansaja Esperanto-Kongreso	Osako	Japanio
17-Sep-2016	19-Sep-2016	Aŭtunaj tagoj de Esperanto-Domo de Jacugatake	Jamanaŝi	Japanio
1-Okt-2016	3-Okt-2016	48-a Korea Kongreso de Esperanto	Seulo	Koreio
8-Okt-2016	10-Okt-2016	La 103a Japana Esperanto-Kongreso	Ŝiga	Japanio
3-Nov-2016	6-Nov-2016	8-a Azia Esperanto-Kongreso	Quangzhou	Ĉinio
5-Nov-2016	6-Nov-2016	17a Ĉuugoku/Ŝikoku-Esperanto-Kongreso	Ehime	Japanio
26-Nov-2016	27-Nov-2016	Namkang-a Esperanto-Lernejo	Chongdo	Koreio
30-Dec-2016	2-Jan-2017	Transjara Kurskunveno de Esperanto	Kameoka	Japanio

← Kiamaniere Mi Fariĝis...

rakontoj kaj eseoj, sed ĉiuj kun malpli da sukceso. Post la II-a mondmilito subite ekregis ĉirkaŭ ŝi silento. Al la germanlingva aŭtoro-la germana lingvo kiel la lingvo de la okupanto ankoraŭ longtempe post la II-a mondmilito en Jugos-lavio malrespektita-la nova jugoslavia aŭtoritato pro malfido ne disponigis pasporton kaj tiel ŝi en eksterlando ne povis akiri vendomerkaton por siaj jam verkitaĵoj. Kaj tio spite la fakton, ke ŝi partoprenis la partizanan batalon kaj ke ŝi estis

enprizonita en la nazia karcero en Celeo kaj ke ŝi publike akuzis la reĝimon de Hitler. Alma M. Karlin mortis en la jaro 1950 en amara povreco kaj kiel artisto plene forgesita en eta kabano en la holmo Pečovnik apud Celeo.

“Mi verkos dum helaj kaj malhelaj tagoj, ĝis la Eternulo forprenos la plumon el mia mano. Por verki ni verkistoj tamen estis naskitaj, kaj ni devas tiom longe lukti kaj tramalsatiĝi, ĝis ni klare pruvis, ke nia arto estas la plej alta afero de niaj koroj”, skribis la esperantisto kaj la granda mondvojaĝanto el Celeo Alma M. Karlin.

Postskribo

ESPERANTO EN INDONEZIO estas neregula bulteno por la indoneziaj esperantistoj kaj iliaj amikoj. Ĝin redaktas teamo de volontuloj kaj ĝi aperas danke al la kontribuoj de indoneziaj kaj alilandaj kunlaborantoj kaj al la donacemo de malavaraĵoj subtenantoj. Nek la redaktantoj nek la kunlaborantoj ricevas ajnan rekompencan pro sia laboro. Al ĝi povas kontribui kiu ajn, se la kontribuado konformas kun la celoj de la bulteno.

Por havi kiel eble plej kvalitan bultenon kaj por faciligi la laboron de la redaktantoj, ni petas niajn kunlaborantojn atente legi la sekvajn sugestojn/petojn kaj sekvi ilin.

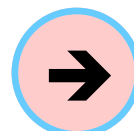
- Akcepteblas tekstoj nur en Esperanto kaj la Indonezia lingvo;
- Prefere verku nelongajn tekstojn en unu el la lingvoj menciitaj ĉi-supre kaj aldonu al ĝi resumon, maksimume centvortan, en la alia lingvo;
- Antaŭ ol sendi la tekstojn, nepre kontroligu ilin pere de aliaj (pli spertaj) kolegoj. Tio povas okazi kadre de Esperanta kunveno aŭ leciono, aŭ rete. La tekstoj estu kiel

Tulisan Penutup

ESPERANTO EN INDONEZIO adalah buletin bebas untuk esperantis Indonesia dan kawan-kawan. Adalah para relawan yang mengerjakannya, buletin ini dapat terbit berkat kontributor dalam dan luar negeri serta para donatur yang dermawan. Tim redaksi mau pun kontributor tidak menerima kompensasi apapun atas kerja mereka. Siapa pun dapat berkontribusi, asalkan selaras dengan tujuan buletin ini.

Agar buletin dapat dibuat dengan kualitas terbaik serta memudahkan pekerjaan redaktur, mohon para kontributor membaca saran/petunjuk dengan teliti dan mematuinya.

- Redaksi menerima tulisan berbahasa Esperanto dan Indonesia;
- Ada baiknya menulis tulisan singkat dalam salah satu bahasa yang disebutkan di atas, dan berikan ringkasan (maksimum 100 kata) dalam bahasa satunya lagi;
- Sebelum mengirim tulisan, sebaiknya periksa tulisan bersama orang yang lebih berpengalaman. Lakukanlah di pertemuan

eble plej seneraraj kaj en bona stilo;

- Bonvolu sendi la tekstojn en redakteblaj formatoj. Ne sendu .PDF-dokumentojn!
- Sendu ankaŭ altkvalitajn bildojn, kaj nepre ne en la teksta dokumento. La bildoj devas veni kun jenaj informoj por ĉiu: klarigo de la bildo (titolo) kaj fotinto. Se vi ne estas la fotinto, ne sendu foton sen la skriba permeso de ĝia aŭtoro. Atentu: ne sendu tro da bildoj en unu mesaĝo iuj povus malaperi survoje;
- Bonvolu sendi la kontribuojn kiel eble plej frue. Ne atendu ĝis la lasta momento;
- Estu preta reagi rapide al la petoj de la redaktoroj kaj respektu la limdatojn;
- Ĉiujn materialojn oni sendu al la jena retadreso: iea@esperanto.or.id.

Se vi bezonas pliajn informojn aŭ klarigojn, bonvolu kontakti nin per la ĉi-supra retadreso.

La limdato por kontribuoj al la 11a eldono estas la 20a de Oktobro 2016. Dankon.

Esperanto atau secara online. Hindari kesalahan tulisan dan buatlah dalam gaya yang baik;

- Mohon kirimkan tulisan dalam format yang dapat disunting. Jangan kirimkan tulisan dalam format .PDF!
- Kirimkan juga gambar berkualitas tinggi, yang terpisah dari dokumen teks. Sertakan penjelasan gambar dan pembuat foto. Jika Anda bukan pembuat foto, jangan kirimkan foto tanpa izin tertulis dari pemiliknya. Perhatian: jangan mengirim banyak gambar dalam sekali pengiriman. Foto bisa saja hilang saat pengiriman;
- Silakan kirim kontribusi Anda sesegera mungkin. Jangan menunggu hingga tenggat waktu;
- Bersiaplah untuk bereaksi dengan cepat merespon permintaan redaksi dan mematuhi batas waktu;
- Kirimkan seluruh materi ke alamat berikut: iea@esperanto.or.id.

Jika Anda memerlukan lebih banyak informasi dan penjelasan, silakan hubungi kami melalui alamat e-mail di atas.

Batas akhir penyerahan naskah untuk edisi 11 adalah 20 Oktober 2016. Terima kasih.

Esperanto en Indonezio

 Duonjara oficiala bulteno de la Indonezia Esperanto-Asocio (IEA). Naskiĝis en 2013. Sendita al IEA membroj senpage.

 Buletin per semester resmi dari Asosiasi Esperanto Indonesia (AEI). Terbit semenjak tahun 2013. Didistribusikan kepada anggota AEI secara cuma-cuma.

Ĉefa Redaktoro

Penyunting Utama

Arman Yusuf

Plenuma Redaktoro

Penyunting Pelaksana

Ilia Sumilfia Dewi

Provleganto

Penyunting Bahasa

Piet Buijnsters
(Nederlando)

Alamat Redaksi

Redaktoro-Adreso

Wisma Sarinah Lt. 1 (Gripwell)

Jl. Majapahit No. 8

Jakarta 10160 Indonesia

✉ iea@esperanto.or.id

☎ [+628-111-77-33-87](tel:+628-111-77-33-87)

